

ת"פ 43406/02/11 - מדינת ישראל נגד ראיד אבו מטיר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 43406-02-11 מדינת ישראל נ' אבו מטיר

תו"ב 24735-10-11 ועדה מקומית לתכנון טיבה ואח' נ' אבו חג'אג'

ת"פ 43414-02-11 מדינת ישראל נ' אבו מטיר ת"פ 43400-02-11

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת אתי כרייף

מאשימה

מדינת ישראל

נגד

ראיד אבו מטיר

נאשמים

החלטה

רקע

החלטה משלימה להחלטה מיום 4.3.18 שאז נדחתה בקשה מיום 23.1.18 להורות על ביטול עיכוב ביצועם של צווים שיפוטיים לפי סעיף 207 לחוק התכנון והבניה, עד לבחינת תהליך הכרזת המתחם נשוא הבקשה בשכונת הבדואים

עמוד 1

בטיבה כמתחם מועדף לדיור.

המדובר בבתי מגורים אשר נבנו ללא היתר, בשטח חקלאי, בשכונה הצפון מערבית בטיבה, הידועה בכינויה "שכונת הבדואים" (להלן: "המתחם") כאשר כל אחד מהמשיבים בתיקים שאוחדו (תפ 43414-02-11, 43406-02-11, 43425-02-11, 43400-02-11 לרבות סלים אבו חג'אג' בתיק תו"ב 24735-10-11, הורשעו בהתאם להודאתם בעבירות שיוחסו להם, ובגזר דינו של כל משיב, ניתן בין היתר צו הריסה דחוי.

השתלשלות העניינים רבת השנים מאז גזרי הדין, במסגרתם עוכבו ההליכים לביצוע הצווים לא אחת, במספר ערכאות שונות, פעמים בהסכמת המבקשת, פורטה בהרחבה בהחלטת מיום 4.3.18 ועל כך לא מצאתי לחזור (להלן: "ההחלטה").

יאמר בתמצית כי ההחלטה התבססה על התרשמותי כי בנתונים שהוצגו על ידי המשיבים לצד התנהלות המבקשת והסכמתה לעיכוב ביצוע הצווים ביום 30.8.17, היה כדי להעיד ולו על ספק בדבר קיומה של התפתחות חיובית בתהליך לגליזציה לקידום פתרון המתחם בסיוע כלל הגורמים לרבות מטעם המבקשת. עוד נקבע בהחלטה, כי הגם שככלל (ובהקבלה) דין בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה שיפוטי להידחות, והדבר יעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן כאשר היתר מצוי בהישג יד (רע"פ 6742/17 מוחמד עלאוי נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה עירון), הרי שבשים לב לעיתוי הישיבה האחרונה שהוצג בפני, הסכמת המבקשת כאמור לעיכוב ביצוע והצהרת ראש עיריית טיבה יש מקום, מבלי לקבוע מסמרות "...כדי לדחות לעת הזו את הבקשה.... הגם שאין ספק מסיכום ישיבה זו כי התכנית, לעת הזו, לא מקודמת במסלול ותמ"ל. ניתן להבחין, ולו בדוחק, כי טרם נסתם הגולל והחלטה סופית טרם נתקבלה".

בסיום ההחלטה הוריתי על העברת חוות דעת הגורמים המקצועיים מטעם המבקשת, לרבות מטעם הותמ"ל והמחלקה לאכיפת דיני המקרקעין בדבר הצפי לאישור התכנית אם בכלל, בתוך 14 ימים. היות שהמבקשת העבירה לעיוני מסמכים שעניינם ניסיונות כושלים לפתרון המצב התכנוני במתחם עובר להחלטה, הבקשה נדחתה פעם נוספת ביום 21.5.18 עד לקבלת חוות דעת עדכנית.

המסמך האחרון שהועבר לתיק בית המשפט בהמשך להחלטה זו, הנו מתאריך 15.7.18. המסמך חתום על ידי הגב' דיקלה פרסיקו, מנהלת אגף בכיר ומתכננת הותמ"ל ולפיו בהתאם לעמדת הגורמים המקצועיים "אין מקום לקדם הליך להרכזת מתחם מועדף לדיור במתחם הבדואים בטיבה, לפיכך אין צפי נראה לעין להתקדמות הליכי תכנון המתחם".

ב"כ המשיבים מתנגד לבקשה ועותר להותיר את עיכוב ביצוע הצווים על כנו. לטענתו המבקשת שבה ומתעלמת פעם נוספת מהחלטות בית המשפט ואין במסמך שצורף רק ביום 18.7.18 כדי להביע על דחיפות בעניין המבוקש, ובנוסף אין

לראות בו משום חוות דעת גורמים מקצועיים ומוסמכים, אם כי עמדה כוללנית נטולת הנמקה מניין המסקנה כי אין לקדם הליך הכרזה לפי חוק הותמ"ל, הכרזה המסורה בידי הממשלה או ועדת השרים לענייני דיור בדומה לאמור בבגץ 7151/16 המועצה המקומית מעלה עירון נ' מטה הדיור הלאומי. בנוסף נטען כי עיריית טיבה אינה מכותבת במסמך זה ולא הייתה מודעת לאמור בו בניגוד לסיכום הישיבה מיום 27.12.17. כן מבוקש, כי ככל שבית המשפט יעתר לבקשה לקבוע מועד לדיון תוך התחשבות בפגרת בית המשפט.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי במסמך מיום 15.7.18, בטענות הצדדים ובשלל המסמכים המצויים בתיקי בית המשפט, נחה דעתי כי אין עוד מקום להמשיך ולהנציח את עבירות הבניה, בהיעדר תשתית ראיתית לכך כי קיים לעת הזו, חרף השהות הארוכה שניתנה, אופק תכנוני נראה לעין לפיו המתחם יוכרז כמתחם מועדף לדיור. לפיכך, הריני נעתרת לבקשה ומורה על ביטול עיכוב ביצוע הצווים בכלל התיקים שבכותרת (ת.פ. 43414-02-11, 43406-02-11, 43425-02-11, 43400-02-11, תו"ב 24735-10-11) מהנימוקים שיפורטו להלן.

נקודת המוצא היא כי כל אחד מהמשיבים הודה והורשע בבניית בתי מגורים בשטח חקלאי ללא היתר, ובגזר דינו של כל משיב, ניתן בין היתר צו הריסה דחוי שטרם בוצע.

המסמך מיום 15.7.18 מהווה נדבך נוסף בחוליית מסמכים וסיכומי ישיבות לאורך השנים (ראה למשל התרשומת נשוא ההחלטה מיום 21.5.18 בדבר מסמכים עובר להחלטה, סיכום ישיבה מיום 15.2.18, החלטת כב' הש' כפיר בנדון מיום 8.8.17 בדבר עמדת מתכנת הותמ"ל מיום 10.2.16) ויש בו לטעמי כדי להוות מסמך נהיר החתום על ידי גורם מוסמך, ממנו עולה בבירור כי הליך ההכשרה הסתיים מבלי שקרם עור וגידים. גם אם מדובר במסמך קצר ודל בפרטים מסקנתו משתלבת כאמור בטיעוני המבקשת החתומים במסמך שנוסף, לפיהם לצד הניסיונות המוערכים לקידום התכנית, לא חל כל שינוי דרמטי המשנה את המציאות התכנונית במתחם. ברי כי הדרישה המחמירה של היתר בהישג יד, אינה מתקיימת אף היא.

בניגוד לזאת, וחרף השהות הארוכה שהיתה בידי המשיבים לפחות מאז ההחלטה האחרונה, לא צורפה ולו בדל ראיה לרבות תצהיר איש מקצוע לכך שתכנית הותמ"ל קורמת עור וגידים וכי קיים אופק תכנוני מתקדם קרוב וברור הנמצא בהישג יד. אצא מתוך נקודת הנחה כי ככל והיו בידיהם ראיות כאמור, טיעוניהם לא היו מתבססים אך על התנהלותה של המבקשת. יוזכר כי הגקם שאין מדובר בבקשה למתן ארכה מטעם המשיבים, דומה הדבר לחובה להראות כי היתר הבניה מצויים "בהישג-יד" שלא לומר "בהישג יד מיד" הינה של המשיבים ולא ניתן להתעלם בהקשר זה מהכלל כי בהיעדר אופק תכנוני ברור שעשוי להכשיר את המבנים גובר האינטרס הציבורי המחייב ביצוע צווי ההריסה ללא דיחוי נוסף (רע"פ 8220/15 **רשיק כפאיה נ' מדינת ישראל** (27.12.15), רע"פ 9364/08 **גן הזית נ' הועדה המקומית**) או מהקביעה כי מצב שבו ניתנת ארכה, פעם אחר פעם, הופכת את הצו השיפוטי לפלסטר ושולחת מסר לעברייני החוק והבניה כי שלטון החוק הוא הפקר (עפ"א 18125-02-17 **כהן נ' הועדה המחוזית לתכנון ובניה אשדוד**).

המשיבים כמו גם העיריה ידעו היטב מהי עמדת המבקשת לאחר הרשעתם בדין ואף עובר להחלטה האחרונה. המשיבים כמו גם העיריה ידעו כי הבניה מושא הבקשה נעשתה ללא היתר, וכי עיכוב ביצוע הצווים סווג בזמן רק על מנת שניתן יהיה לעקוב אחר ההתפתחות התכנונית ותו לא. הסכמת המבקשת בשעתו (30.8. בפני כב' השופט ברגנר) לא תוכל לעמוד לה לרועץ לעד, כך גם לא תינתן זכות עודפת למי שבנה ביוזעין בניה לא חוקית במקרקעין וכעת טוען כי נפגעו זכויותיו לקבל את עמדת המבקשת מראש.

אשר לבקשה החלופית לקיים דיון במעמד הצדדים הרי שחובה כזו על פי החוק והתקנות אין. אוסיף ואציין כי לא ראיתי לקיים דיון נוסף, בהליך מורכב אשר מוצה בכתב וגם בעל פה. המבקשים קיבלו את יומם בבית המשפט, בכל הערכאות, לרבות עדותו הממושכת של ראש העיר טייבה בפני כב' השופט אלי ברנד ביום 7.8.16, כך שאין לטעמי כל תרומה משמעותית בקיום דיון לצורך מתן ההחלטה, למעט עיכוב נוסף בהליך ביצוע הצווים וסיכולם (רע"פ 9364/08 **גן הזית ארועים נ' הועדה המקומית**).

סוף דבר - הריני נעתר לבקשה ומורה על ביטול עיכוב ביצוע הצווים.

לצרכי התארגנות - מניין הימים לביצוע הצווים יחל מיום 6.9.18.

בנסיבות - אין צו להוצאות.

המזכירות תסרוק החלטה זו בכל התיקים שבכותרת ותשלח לב"כ הצדדים.

זכות ערעור

ניתנה היום, כ"ז אב תשע"ח, 08 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.